

(Who am I ? Country Joe and the Fish)

Who am I
To stand and wonder, to wait
While the wheels of fate
Slowly grind my life away.
Who am I ?

There were some things that I loved one time,
But the dreams are gone I thought were mine,
And the hidden tears that once could fall
Now burn inside at the thought of all
The years of waste, the years of crime
Passions of a heart so blind;
To think that, but even still
As I stand exposed, the feelings are felt
And I cry into the echo of my loneliness.

Who am I
To stand and wonder, to wait
While the wheels of fate
Slowly grind my life away.
Who am I ?

What a nothing I've made of life
The empty words, the coward's plight
To be pushed and passed from hand to hand
Never daring to speak, never daring to stand
And the emptiness of my family's eyes
Reminds me over and over of lies
And promises and deeds undone
And now again I want to run
But now there is nowhere to run to.

Who am I
To stand and wonder, to wait
While the wheels of fate
Slowly grind my life away.
Who am I ?

And now my friend we meet again
We shall see which one will bend
Under the strain of death's golden eyes
Which one of us shall win the prize
To live and which one will die
'Tis I, my friend, yes 'tis I
Shall kill to live again and again
To clutch the throat of sweet revenge
For life is here only for the taking.

Who am I
To stand and wonder, to wait
While the wheels of fate
Slowly grind my life away.
Who am I ? Who am I ?

(Wie ben ik? Country Joe and the Fish. Vertaling Hans Koster)

Wie ben ik,
Dat ik hier vol vragen maar sta af te wachten
Terwijl de raderen van het lot
Mijn leven langzaam vermalen.
Wie ben ik?

Ooit waren er een paar dingen waar ik van hield.
Maar de dromen, waarvan ik dacht dat ze van mij waren, zijn
verdwenen
En de verborgen tranen die eens konden vallen
Branden nu binnenin mij bij de gedachte aan
Al die verspilde jaren, de jaren van misdaad
Passies van een hart dat zo blind was.
Om me dat te bedenken is één, maar zelfs
Nu ik ontmaskerd ben, zijn de gevoelens er nog steeds.
En ik huil tegen de echo van mijn eenzaamheid in.

Wie ben ik
dat ik hier vol vragen maar sta af te wachten
Terwijl de raderen van het lot
Mijn leven langzaam vermalen.
Wie ben ik?

Wat een puinhoop heb ik van mijn leven gemaakt
De lege woorden, het lot van een lafaard
Om te worden weggeduwd en van hand tot hand te gaan
Nooit te durven spreken, nooit het lef hebben ergens voor te staan
En de lege blik in de ogen van mijn gezin
Doet me telkens denken aan leugens
Aan loze beloften en dingen ik nooit heb gedaan.
En nu wil ik weer weggrennen
Maar nu kan ik nergens meer heen.

Wie ben ik
dat ik hier vol vragen maar sta af te wachten
Terwijl de raderen van het lot
Mijn leven langzaam vermalen.
Wie ben ik?

En nu, vriend, we zullen elkaar weer tegenkomen
We zullen zien wie van ons zal buigen
Onder de spanning van de gouden ogen van de dood
Wie van ons de prijs zal winnen
Om te leven en wie van ons zal sterven
'Dat ben ik, vriend, ja dat ben ik!
Ik, die zal doden om telkens weer te leven
Die de keel van zoete wraak zal dichtknijpen
Want het leven hier kun je alleen zelf pakken.

Wie ben ik
dat ik hier vol vragen maar sta af te wachten
Terwijl de raderen van het lot
Mijn leven langzaam vermalen.
Wie ben ik? Wie ben ik?